

L'Arbre Savi

El Bosc de les Respostes no és a cap lloc concret de l'espai, i és infinit. Els arbres que té són molt grans, amb troncs amples i llargues branques, que no es veuen per la quantitat de fulles que posseeixen. El bosc és bastant fosc i sembla tot negre. Només arriba llum, procedent dels estels, a les poques clarianes que hi ha. Un únic arbre marca la diferència: desprèn llum per ell mateix i és el més vell. Té el tronc més ample de tots els que hi hagi hagut mai, les branques són les més llargues i les fulles les més grans. És l'Arbre Savi.

El bosc no té principi ni fi, però quan necessites preguntar alguna cosa a L'Arbre Savi, hi arribes sense impediments. No obstant, la dificultat que hi ha és trobar aquest arbre.

Vet aquí que un dia arriba un visitant al Bosc de les Respostes. Desprèn llum pròpia i per això pot guiar-se a través del bosc. Com que veu tots els arbres, li serà més fàcil identificar l'Arbre Savi. És cert que el bosc és infinit, però com que tampoc existeix el temps, no té pressa.

Finalment arriba al seu objectiu. Quan és a uns dos metres, i abans de que el visitant pugui dir res, l'arbre parla:

- Hola, Estrella Polar. Quina sorpresa... Què hi fas per aquí? Bé, quina és la teva pregunta?

- Doncs... jo volia saber el perquè d'una cosa que em preocupa des de fa temps. Resulta que, des d'on sóc, ja ho deus saber, veig el que passa a la Terra. Em fa gràcia veure el que fan els humans, saps? Els he observat des de sempre. Resulta que, abans, es fixaven bastant en mi, perquè els servia de guia. I jo estava molt contenta d'ajudar-los! Però, llavors, poc a poc vaig perdre importància per a ells, i ara em mira menys gent, tan sols m'observen quan volen veure les estrelles. Què els hi he fet? No ho entenc...

- Hum...hi pensaré. El millor serà que vagis a fer una volta, i potser et trobaràs algú de camí. Quan tornis, et donaré la resposta.

L'Estrella Polar se'n va anar tota moixa a fer un tomb. Ben aviat es va trobar esquirols que vivien als altres arbres i va començar a parlar amb ells.

Al cap de poc temps, l'Arbre Savi va rebre un altre visitant. Era una brúixola, i també havia trobat el camí fàcilment gràcies a la seva agulla. El visitant el va sorprendre mentre estava meditant.

- Hola, brúixola. Diques, digues, què vols?

- Doncs jo tinc una inquietud al cap, però no sé si és motiu de preocupació...

- Explica-ho igualment, que t'escoltaré.

- És que jo vinc de la Terra. De fet, els homes em van crear allí. Però tinc la sensació que, últimament, he perdut rellevància. Ja no sóc tan important com als meus inicis, i no sé per què!

- Mm...crec que en sé el motiu. Vés a passejar una estona i torna aviat, i jo hi aniré pensant.

Se'n va anar, i en un tres i no res va comparèixer algú altre.

- Qui és ara? Si que en tinc, de visites, avui...!

- Bé, jo sóc un GPS. Venint cap aquí, que per cert no m'ha resultat gens dificultós gràcies al meu mapa, no he pogut evitar sentir les converses que has mantingut amb l'Estrella Polar i la brúixola. La meva pregunta és...jo també perdre importància? Perquè ara estic molt bé...

- Ah, això sí que t'ho puc respondre. Però esperaré a que vinguin els altres.

Al cap d'un temps van arribar al costat de l'Arbre Savi l'Estrella Polar i la brúixola. Els nous van saludar el GPS i van esperar que l'Arbre Savi comencés a parlar:

- Per començar, respondré la pregunta que m'ha fet l'Estrella Polar. La qüestió no és el que hagis fet tu, sinó el que ha passat a la Terra.

Primerament els humans van veure que l'Estrella Polar era molt útil per orientar-se, i és cert que t'estan agraïts. No s'han enfadat amb tu, simplement van descobrir altres maneres de guiar-se que per a ells era més pràctic, i va aparèixer la brúixola. Aquest instrument els va servir de molt i per això n'estan contents.

Però, brúixola, has perdut importància perquè, com amb l'Estrella Polar, els homes van conèixer altres mètodes de guiar-se, com per exemple el GPS. I,

responent a la teva pregunta, GPS, doncs és pràcticament segur que també perdràs importància, i és natural ja que es va evolucionant, i això permet als humans viure millor. La ciència avança i hi ha nous descobriments, i cada novetat és millor que l'anterior.

Per això, GPS, aprofita el teu temps i accepta'l, i pensa que, quan hi hagi una innovació, serà un pas endavant per a ells.

Clara Grenzner

4t d'Eso A